Geacht college, Raad en aanwezigen, sinds de oprichting van de Adviesraad Sociaal Domein probeer ik aandacht te vragen voor het ontbreken van een herindicatieprocedure voor zorg in de Wmo.

Het begrip één gezin, één plan, één regisseur bestaat in de praktijk niet. Cliënten moeten bij iedere vervolgaanvraag het hele verhaal weer vertellen aan een consulent die opnieuw de aanvraag als nooit eerder gedaan behandeld.

Waarom is het instellen van een herindicatie procedure een goed idee?

Het scheiden bij binnenkomst van nieuwe en doorlopende aanvragen en het gebruik maken van de al aanwezige gegevens zal een verlichting in de werkdruk en wachttijd geven.

De werklast van consulenten en de administratieve druk voor cliënten kan enorm verminderd worden door een vereenvoudigde procedure te maken waarbij niet bij iedere verlenging alles opnieuw aangeleverd moet worden.

Nu er aandacht is voor de opgelopen werkdruk en de achterstanden in het Sociaal Domein en er sprake is van het inschakelen van een extern bureau om de achterstanden weg te werken; is het tijd om kritisch te kijken naar de procedures.

Het oprichten van een speciaal team voor de meer complexere hulpvragen kan ervoor zorgen dat de juiste expertise ingezet kan worden. Wijkteams kunnen op deze manier worden ontlast en binnen de afdeling WMO ontstaat zo een opleidingstraject voor beginnende consulenten.

De regel dat een indicatie voor zorg met PGB voor mensen met een levenslange hulpvraag stelselmatig voor slechts 2 jaar verleend wordt verstopt het systeem. Hier schijnt het wantrouwen van de overheid naar de burger te overheersen.

Het is de hoogste tijd om een einde te maken aan de slordige wijze waarop de gemeente omgaat met de wettelijke termijnen voor de behandeling van meldingen en aanvragen in de Wmo.

Burgers die gebruik moeten maken van de Wmo om hun leven in te richten verdienen beter.